

Γ) Οὐδ. πληθ. οὐσ. 1) Τὰ ὕφαλα μέρη τοῦ πλοίου σύνθηθ. : Τὸ καράβι τρύπησε 'ς τὰ βρεχάμενα. 2) Μεταφ. μέρος καίριον, ἐπικίνδυνον, ἐπισηπάλες Μεγίστ. : Φρ. Χτυπᾷ 'ς τὰ βρεχάμενα (λέγει λόγους προσβάλλοντας τὴν τιμὴν).

βρι μόρ. Πόντ. (Οἶν.)

Λέξις πεποιημένη.

Τὸ μόριον λέγεται πρὸς δήλωσιν χαμηλῆς ὁμιλίας : Φρ. βρι βρι λέει (ἐπὶ τοῦ χαμηλοφώνως καὶ διαρκῶς φλυαροῦντος).

βρίζα ἡ, σύνθηθ.

Τὸ μεταγν. οὐσ. βρίζα.

Τὸ φυτὸν βρίζα ἡ σιτηρὰ (secale cereale) τῆς τάξεως τῶν ἀγρωστωδῶν (graminaceae). Πληθ. Βρίζες τοπων. Μακεδ. Στερελλ. (Καλοσκοπ.)

[**]

βριζάλα ἡ, *Ηπ.

*Εκ τοῦ οὐσ. βρίζα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άλα. Τὸ ἄχυρον τῆς βρίζης.

βριζάλευρο τό, σύνθηθ.

*Εκ τῶν οὐσ. βρίζα καὶ ἄλευρο.

*Αλευρον βρίζης.

βριζαμενὰ ἡ, *Ηπ. Μακεδ. βριζαμενὰ Μακεδ. (Βλάστ.)

*Εκ τῶν οὐσ. βρίζα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -αμενὰ.

*Ο μετὰ τὸν θερισμὸν τῆς βρίζης ἀπομένων κάλαμος αὐτῆς. Συνών. βριζεῖα, βριζοκαλαμενὰ.

βριζάχυρο τό, ΠΓεννάδ. 163.

*Εκ τῶν οὐσ. βρίζα καὶ ἄχυρο.

Τὸ ἄχυρον τῆς βρίζης.

βριζεῖα ἡ, Εὐβ.

*Εκ τοῦ οὐσ. βρίζα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -εῖα.

1) Βριζαμενὰ, δ ἰδ. 2) *Αγρὸς ποῦ ἦτο σπαρμένος με βρίζαν. Πληθ. Βριζεῖς καὶ τοπων. Εὐβ. (Ψαχν.)

βρίζινος ἐπίθ. *Ηπ. βρίζινους *Ηπ. Θράκ. (Αἰν.)

*Εκ τοῦ οὐσ. βρίζα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ινος.

*Ο ἐκ βρίζης παρεσκευασμένος : Βρίζινο καρβέλι - ψωμί *Ηπ. Βρίζ'να μακαρόνια Αἰν.

βριζίστρα ἡ, Θράκ. (Μάλγαρ.)

*Εκ τοῦ οὐσ. βρίζα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίστρα.

*Ο μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ καρποῦ ἀπομένων σπαρμένος κάλαμος τῆς βρίζης.

βριζοκάθαρο τό, *Ηπ. (Χιμάρ.)

*Εκ τοῦ οὐσ. βρίζα καὶ τοῦ ἐπιθ. καθαρός.

Μεῖγμα βρίζης καὶ σίτου. Συνών. βριζόσταρο.

βριζοκαλαμενὰ ἡ, *Ηπ. βριζοκαλαμενὰ *Ηπ. Μακεδ.

*Εκ τῶν οὐσ. βρίζα καὶ καλαμενὰ.

Βριζαμενὰ, δ ἰδ.

βριζόσταρο τό, *Ηπ. βριζόσταρον *Ηπ. (Ζυγόρ.)

*Εκ τῶν οὐσ. βρίζα καὶ σιτάρι.

Βριζοκάθαρο, δ ἰδ.

βριζόψωμο τό, *Ηπ. βριζόψωμον *Ηπ. (Ζαγόρ.)

*Εκ τῶν οὐσ. βρίζα καὶ ψωμί.

*Αρτος ἐκ βρίζης.

βρίζω (I) Κύπρ. βρίζ-σω Κύπρ. φρίζ-σω Κύπρ.

Τὸ ἀρχ. βρίζω = εἶμαι νυσταλέος, νυστάζω, ἀδρανῶ, ἀπρακτῶ.

1) Κοιμῶμαι : *Ἀσμ.

*Πὸ τὸ στενόν σου νὰ διαβῶ τῶαί μίαν φωνήν νὰ ρίξω, εἰς τὰ βυζούδια σου τὰ θυρὰ σὰν τὸν λαὸν νὰ βρίζω.

2) Μένω ἄφωνος, οἰγῶ, σιωπῶ : *Εβριξεν τὸ ἔφυνεν. Βρίξε, λαλῶ σου ! Βρίξε, κακὸν χρόνον νὰ ᾄδης ! 3) *Εκ-πλήσσομαι : *Εβριξα σὰν τ' ἄκουσα.

βρίζω (II), ὑβρίζω Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Χαλδ.) ὀβρίζω Πελοπν. (Μάν.) ὀβρίζου Εὐβ. (Κονίστρ. *Ορ.) βρίζω κοιν. καὶ *Απουλ. Καπ. (*Αραβάν.) Πόντ. (Οἶν.) βρίζ-ζω Καλαβρ. (Μπόβ.) βρίτζω Σύμ. βρίζουν βόρ. ἰδιώμ. καὶ Τσακων. βρίν-νον Λυκ. (Λιβύσσ.) βίζου Σαμοθρ. βρέζου Μακεδ. *Αόρ. ἔβριξα πολλαχ.

Τὸ μεσν. βρίζω, δ ἐκ τοῦ ἀρχ. ὑβρίζω. Πβ. Περί γέρ. στ. 96 (ἐκδ. Wagner σ. 109) «καὶ στέκει με τὸν σκόντουφλον, βρίζει τὴν φαμελιάν της». *Ο τύπ. ὀβρίζω ἐκ τοῦ ἐν συνεκφορᾷ ἀορ. μδβρισε, σδβρισα.

*Αποτείνω πρὸς τινα αἰσχροῦς λέξεις καὶ φράσεις, λοιδορῶ ἐνθ' ἑαυτῶν : Τὸν βρίζει κ' ἐκεῖνος δὲν κοιτάει νὰ τοῦ πῇ τίποτε κοιν. Μὴ με βρίσης νὰ μὴ βριστῇς Κάρπ. Καὶ μέσ. ἀλληλοπ. : Λές καὶ εἶναι χαμάληδες ποῦ βρίζονται τόσο ἄσκημα. Βριστήκανε καλὰ καλὰ καὶ κατόπι τσακωθήκανε 'ς τὰ γυρά. Συνών. ἀποτιμῶ 2, ἀτιμάζω 3, ἀτιμώνω 1, βάζω (I) 2 γ.

βριζωβολῶ Λεξ. Δημητρ. (λ. βριζοβολῶ).

*Εκ τοῦ ρ. βρίζω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -βολῶ. Διὰ τὴν σύνθεσιν πβ. ἀστραφτωβολῶ, ἀφτωβολῶ κττ.

*Υβρίζω πολὺ ἢ συνεχῶς. Συνών. βριζωκοπῶ, βριζωλογῶ.

βριζωκοπῶ ΓΧατζιδ. ἐν *Αθηνᾷ 22 (1910) 246.

*Εκ τοῦ ρ. βρίζω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -κοπῶ. Βριζωβολῶ, δ ἰδ.

βριζωλογῶ ΔΚαμπούρογλ. Τρισεύγ. 99.

*Εκ τοῦ ρ. βρίζω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -λογῶ. Βριζωβολῶ, δ ἰδ. : Βριζωλογοῦνται συναμεταξύ τους γκατί νὰ τὰ παίρῃ ὁ ἕνας κὶ ὁ ἄλλος.

βριζώνι τό, Λεξ. Αἰν. βριζών' Θεσσ. Στερελλ. (Εὐρυταν.) κ. ἄ. βριζώμ' Στερελλ. (Αἰτωλ. *Αρτοτ.) βουρζώμ' Θεσσ.

*Εκ τοῦ οὐσ. βρίζα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ώνι. Σάκκος δικτυωτὸς πλεκτὸς ἐκ σχοινίου χρησιμοποιοῦμενος συνήθως διὰ τὴν μεταφορὰν ἀχύρων (τῆς βρίζης κυρίως).

βρίθος τό, Κύπρ. βρίχος Κύπρ.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. βρίθος = βάρος, φόρτος.

Κρότος : *Επεσε χαλάζι πολὺ, ἀκούετο τὸ βρίθος του ἐκεῖ ποῦ ἔκαμνα τὸ χωράφι μου. Συνών. βρόμος.

βρίκα ἡ, Πόντ. (Οἶν.)

*Εκ τοῦ μορ. βρίκι.

Μετων. ἄνθρωπος φλύαρος, λάλος (γένους κοινού).

βρικάζω *Ηπ. Κέρκ. Παξ.

*Εκ πεποιημένου μορίου τινὸς βρίκ θρηνον καὶ ὀλο-λυγμὸν δηλοῦντος. Πβ. βρίκα καὶ βρίκι.

Κλαίω, θρηνῶ, ὀλολύζω.

βρίκασμα τό, *Ηπ. Παξ.

*Εκ τοῦ ρ. βρικάζω.

Θρηνος, κλαυθμός. Συνών. βρικασμός.

